

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/229/2013
Identifikačné číslo spisu:	3010200710
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3010200710.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ Z. X., bytom V. XXX, 2/ M. X., bytom tamtiež, 3/ Y. H., bytom V. XXX, 4/ D. E., bytom Q. XX, 5/ Y. S., bytom V. XXX, všetci právne zastúpení JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Nám. Sv. Anny 7269/20A, Trenčín, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, Piaristická 25, (právny nástupca Katastrálneho úradu v Trenčíne, M. R. Štefánika 20, Trenčín a následne Správy katastra Trenčín), za účasti: 1/ F.. F.F., bytom V. XXX, 2/ D.F., bytom V. XXX, 3/ Z. S., bytom V.. XXX, 4/ Q. S., bytom V.. XXX, 5/ D. G., bytom V.. XXX, 6/ K. G., bytom V.. XXX, 7/ O. S., bytom V. XX, 8/ Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. Co 7/10, C 29/10, sp. zn. A/2010/3233, zo dňa 16.9.2010, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/62/2010-183 zo dňa 11.09.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/62/2010-183 zo dňa 11.09.2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcom ani účastníkom konania 1/ a 8/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, vydaným v novom konaní po tom, čo pôvodný rozsudok č. k. 13S/62/2010-41 zo dňa 19.04.2011 bol v odvolacom konaní zrušený, zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. j. Co 7/10, C 29/10, sp. zn. A/2010/3233, zo dňa 16.9.2010, ktorým žalovaný rozhodol o námietkach F.. F.F. proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) v k. ú. V. tak, že v konaní podľa ustanovení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) čiastočne zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Správy katastra v Bánovciach

nad Bebravou č. C 29/2010 zo dňa 12.08.2010 v časti týkajúcej sa spoluvlastníckeho podielu 1/20-iny S. L., rod. M., k parc. č. KN C 401/1, č. KN C 401/3 a č. KN C 401/4; prvostupňové rozhodnutie v časti týkajúcej sa parc. KN C č. 401/2 k. ú. V. zostalo nezmenené.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcom právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver, a teda že žalovaný rozhodol v súlade so zákonom a žaloba nebola dôvodná.

Krajský súd konštatoval, že podľa žalobcov predmetom ROEP mala byť aj parc. č. 402. Napadnutým rozhodnutím však nebolo rozhodované o uvedenej parcele, pretože námietky F.. F.F. proti návrhu ROEP sa tohto pozemku netýkali. Preto sa súd nezaoberal námietkami žalobcov týkajúcich sa parc. č. 402.

K námietke žalobkyne 3/, že nadobudla vlastníctvo k pôvodnej pkn. parc. č. 401 titulom dedenia po neb. matke uviedol, že dedičstvo sa v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka nadobúda smrťou poručiteľa, avšak o dedičstve rozhoduje súd postupom podľa § 175a a nasl. O.s.p. a až na základe právoplatného rozhodnutia je prejednanie dedičstva skončené (§ 175s O.s.p.). Žalobkyňa v konaní o ROEP nepredložila právoplatné dedičské rozhodnutie, na základe ktorého by v katastri nehnuteľností bolo vyznačené jej vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo k pôvodnej pkn. parcele č. 401, a preto žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď chýbajúci spoluvlastnícky podiel vyznačil v prospech toho, komu svedčal zápis vo verejnej listine.

Ďalej krajský súd uviedol, že v prejednávanej veci boli predmetom konania ROEP pozemky parc. č. 401/1, č. 401/2, č. 401/3 a č. 401/4 k. ú. V. z dôvodu, že išlo o pozemky, na ktoré boli založené listy vlastníctva, ale vlastníctvo na nich nebolo zapísané úplne, ale len čiastočne. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný podrobne uviedol, aké spoluvlastnícke podiely a na základe akých verejných listín boli na LV zapísané a aké spoluvlastnícke podiely a na základe ktorých právnych skutočností boli doplnené do návrhu ROEP. Súd poukázal na to, že pôvodná pkn. parc. č. 401 bola na základe geometrických plánov rozdelená na parc. č. 401/1, č. 401/2, č. 401/3 a č. 401/4. Námietkami žalobcov, ktoré sa týkali rozdelenia pkn. parc. č. 401 na základe geometrických plánov sa súd nemohol zaoberať, pretože neboli predmetom tohto konania.

Krajský súd konštatoval, že pôvodná pkn. parc. č. 401 bola evidovaná v pozemnoknižnej vložke č. XXX ako spoločná cesta a dvor k parcelám, ktoré boli evidované v piatich pozemnoknižných vložkách - a to č. 174, č. 175, č. 176, č. 177 a č. 265, pričom ku každej pripadol rovnaký spoluvlastnícky podiel 1/5-ina. Spoluvlastnícke podiely pripadajúce k pkn. vložke č. 177 (1/5-ina) a pkn. vl. č. 265 (1/5-ina) boli v katastri nehnuteľností evidované u parc. č. 401/1 na LV č. XXXX, u parc. č. 401/2 na LV č. XXXX, u parc. č. 401/3 na LV č. XXXX a u parc. č. 401/4 na LV č. XXX. Spoluvlastnícke podiely pripadajúce k parc. evidovaným v pkn. vložkách č. 174, č. 175, č. 176 bolo potrebné doplniť u parc. č. 401/2 zapísanej na LV č. XXXX o podiel 3/5-iny a u parc. č. 401/1, č. 401/3 a č. 401/4 zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXX o podiel 1/20-ina.

Žalovaný podľa krajského súdu podrobne odôvodnil zápis spoluvlastníckych podielov v napadnutom rozhodnutí a krajský súd preto nepovažoval za dôvodné opakovane uvádzať jednotlivých spoluvlastníkov a výšku ich doplnených spoluvlastníckych podielov.

Krajský súd dodal, že žalovaný opravil zápisy týkajúce sa parc. č. 401/1, č. 401/3 a č. 401/4 vzhľadom na obsah verejnej listiny - notárskej zápisnice sp. zn. N 101/2008 o osvedčení vyhlásenia o vydržaní vlastníctva, ktorá však nebola v tomto konaní predmetom súdneho prieskumu.

Krajský súd preto dospel k záveru, že žalobcovia v konaní nepredložili žiaden relevantný dôkaz, že boli spoluvlastníkmi dopĺňaných spoluvlastníckych podielov, t. j. podielu 3/5-iny k parc. č. 401/2 a podielu 1/20-iny k parc. č. 401/1, č. 401/3 a č. 401/4. Preto uvádzané žalobné dôvody neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozhodnutia a žalobu tak musel vyhodnotiť ako nedôvodnú.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcov

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie dôvodiac, že rozsudok krajského súdu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nedostatočne a nespoľahlivo zistil skutkový stav a pokiaľ boli v administratívnom spise založené všetky písomnosti žalobcov k veci sa vzťahujúce a k nej patriace, tak potom skutkový stav, z ktorého súd vychádzal bol tiež v rozpore s obsahom listín. Krajskému súdu vytýkali, že si v celom rozsahu osvojil nesprávny postup a závery žalovaného a bez bližšieho odôvodnenia tieto doplnil nesprávnym právnym posúdením otázok výlučne právneho charakteru, ktoré boli pre rozhodnutie významné a dôležité, nerešpektujúc pritom viaceré záväzné ustanovenia hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov. V odôvodnení rozsudku súd nedal odpoveď na tie argumenty žalobcov, ktoré boli pre rozhodnutie dôležité a mali zásadný právny význam.

Žalobcovia krajskému súdu vytýkali, že rozhodol v neprítomnosti žalobcov a ich advokátky, ktorá svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 09.09.2013, kedy žiadala pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie s iným pojednávaním. Žalobcovia tvrdili, že predvolanie zo dňa 05.08.2013 súd adresoval advokátke žalobcov, ktorá v danom čase už nevykonávala advokátsku prax, ktorá skutočnosť bola súdu v danom čase známa aj z inej činnosti. Predvolanie na pojednávanie na deň 11.9.2013 tak nebolo riadne doručené advokátke žalobcov a právne účinky doručenia predvolania na pojednávanie na deň 05.08.2013 tak nikdy nenastali. Tým, že súd neakceptoval dôvod odročenia z dôvodu kolízie pojednávaní, odňal žalobcom právo konať pred súdom a nechať sa zastupovať právnym zástupcom. Dodali, že dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), posudzuje súd podľa okolností prípadu a takýmto dôvodom je aj kolízia s iným pojednávaním zástupcu, ak nemožno od účastníka spravodlivo žiadať, aby si zvolil iného zástupcu, nakoľko tu existuje zákonný dôvod, ktorý vylučuje zastúpenie iným advokátom - § 16 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii (obdobne Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 252/2009, sp. zn. 5 Cdo 26/2010).

Žalobcovia ďalej namietali, že nebolo preukázané, že správny orgán doručil do vlastných rúk účastníkom taký návrh registra alebo výpis z registra, že všetky spoluvlastnícke podiely na parcelách 401/1 až 401/4 boli doplnené. Správny orgán doručoval iba taký výpis z návrhu registra, kde bol uvedený iba spoluvlastnícky podiel jednotlivých žalobcov a ostatné spoluvlastnícke podiely neboli doplnené a ani neboli navrhnutí spoluvlastníci. Jednoznačne teda nešlo o výpis návrhu registra a žalobcovia nepoznali doplnenie ostatných podielov a tak ani nemohli podať prípadné námietky. Žiadne oznámenie o doplnení predmetu konania ROEP nebolo žalobcom doručené, hoci sa jednalo o zmenu a úpravu pôvodného návrhu, oznámenia.

Odôvodnenie krajského súdu v tejto časti bolo v rozpore s § 5 ods. 1 zákona. Oznámenie o začatí konania má rozhodujúci a zásadný právny význam pre každého účastníka, a to z dôvodu, aby tento mohol riadne a včas uplatniť svoje práva, vyjadrenia či námietky. Žiaden zo žalobcov nevedel o tom, kedy sa začalo konanie, nepoznal ani jeho priebeh, ani sa nemohol vyjadriť, realizovať svoje práva, ani podať námietky proti výpisu návrhu ROEP, ktorý bol doručený v takom znení, že v ňom neboli označené doplnené všetky spoluvlastnícke podiely, ani navrhnutí ich vlastníci či spoluvlastníci. V administratívnom spise nie je založený žiaden listinný ani iný dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že konajúci orgán postupoval v súlade so zákonom a rešpektoval základné zásady správneho konania.

V celom administratívnom spise sa podľa žalobcov nenachádza žiaden doklad o tom, kedy bol rozšírený predmet konania ROEP aj o parcely č. 401/1, 401/2, 401/3 a 401/4, ktoré mali vzniknúť až ďalším rozdelením podľa GP koncom mája 2008. Konanie ROEP bolo preukázateľne začaté v roku 1996 a keďže označené pozemky mali preukázateľne vzniknúť až v roku 2008, tak konajúci orgán bol povinný vykonať zmenu, doplnenie predmetu konania zákonným spôsobom, čo však neurobil. Žiadne listinné dôkazy založené v administratívnom spise túto skutočnosť nepreukazujú.

Pokiaľ súd uviedol, že orgán konajúci o ROEP nemal právomoc posudzovať zákonnosť notárskeho osvedčenia o vydržaní vlastníctva okrem postupu podľa § 12 zákona, tak bol povinný túto skutočnosť rešpektovať a nie v rozpore s tým dospieť k záveru, že žalobcovia údajne podali návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona po uplynutí lehoty na podanie námietok a že sa s týmto návrhom nemohli zaoberať, pretože z celého administratívneho spisu vôbec nevyplyvalo, že takýto návrh žalobcovia podali správne orgánu. Súd ani presne neuviedol, ktorí so žalobcov mali takýto návrh po uplynutí lehoty podať.

Ohľadne námietky zloženia komisie, ktorá vykonávala činnosť v konaní ROEP, sa súd vôbec nezaoberal námietkami žalobcov, ani sa k nim nevyjadril a tieto ani vyvrátené neboli. Z písomnosti doručených žalobcom bolo zrejmé, že členovia komisie boli vymenovaní aj „inou osobou“ ako umožňuje zákon a teda v rozpore so zákonom.

Podľa žalobcov bolo zarážajúcim i odôvodnenie prvostupňového súdu o námietkach žalobcov týkajúcich sa zapísania GP č. 401370309-20/2008 o rozdelení parciel 401/1 a 401/2 na parc. č. 401/1 až 401/4. Súd uviedol, že uvedené bolo možné, nakoľko zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností v znení platnom ku dňu zápisu tohto GP (máj 2008) umožňoval zápis GP aj bez listiny. Uvedené konštatovanie je však v hrubom rozpore s hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spoluvlastníctve, a tento postup prislúcha len výlučnému vlastníkovi. Iba všeobecný a strohý odkaz súdu na zák. č. 162/1995 Z. z. bez bližšej konkretizácie a odôvodnenia zákonného ustanovenia tohto predpisu, podľa ktorého súd postupoval a ktoré aplikoval pri posúdení veci, nepreukazuje správnosť, pravdivosť a zákonnosť vydaného rozhodnutia.

Ďalej žalobcovia k odôvodneniu krajského súdu v súvislosti s tvrdením žalobkyne, že nadobudla vlastníctvo k pôvodnej pkn. parc. č. 401 po svojej nebohej matke z titulu dedenia, uviedli, že žalobkyňa 3/ tvrdila a aj preukázala, že nadobudla podiel z parc. č. 399 a 402, a že spoluvlastnícky podiel 1/5 z pôvodnej parc. 401, patriaci k týmto parcelám nadobudla zo zákona ku dňu smrti matky. Bola jediným zákonným dedičom po svojej matke, pretože viacerí dedičia neboli, predmet dedičstva ani dedič nemohol byť sporný. Žalovaná súdu oznámila, že dedičské konanie po jej matke a starom otcovi nie je skončené a súd bol povinný na túto skutočnosť prihliadať. Výrok, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom a chýbajúci spoluvlastnícky podiel vyznačil v prospech toho, komu svedčal zápis vo verejnej listine, nemal podľa žalobcov oporu v odôvodnení súdu, pretože doplnené spoluvlastnícke podiely boli vyznačené v prospech tých osôb, u ktorých boli ich podiely zahrnuté do podielu 11/20-tín v prospech manželov I. a G., ktorí ich mali získať vydržaním, čo vyplýva aj z obsahu notárskeho osvedčenia o vydržaní.

Žalobcovia zdôraznili, že v správnom súdnictve je súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení sa musí s nimi vysporiadať. Nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Z odôvodnenia rozsudku však vyplýva, že krajský súd sa uvedených zákonných zásad dôsledne nepridržiaval, svoje odôvodnenia bez akýchkoľvek argumentov obmedzil len na obyčajné konštatovania, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov a preto mu chýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 posledná veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.).

III.

Stručné zhrnutie vyjadrení žalovaného a účastníkov konania 1/ a 2/ k odvolaniu žalobcov

A/ Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Žalovaný uviedol, že nebolo možné dostatočne sa vyjadriť k tvrdeniam žalobcov, že súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, že nedostatočne a nespoľahlivo zistil skutkový stav, ktorý je v rozpore s obsahom listín, že si v celom rozsahu osvojil nesprávny postup a závery žalovaného a k ďalším všeobecným tvrdeniam v odvolaní, keďže žalobcovia neuviedli ani jeden konkrétny príklad,

kedy správne orgány a následne aj súd postupovali v rozpore so zákonom, v ktorom prípade vec bola nesprávne právne posúdená, v čom spočíval rozpor s tvrdým obsahom listín a pod.

K námietke o nedoručení oznámenia začatí konania o ROEP podľa § 5 ods. 5 zákona žalovaný uviedol, že žalobcovia opomenuli prihladiť na ustanovenie § 5 ods. 4 toho istého právneho predpisu, podľa ktorého konanie sa začína dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí na vhodnom mieste v obci (jej časti); toto oznámenie bude vyvesené až do schválenia registra. V zmysle § 5 odseku 1 zákona sa konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Predmet konania podľa zákona bol zrozumiteľne uvedený v § 1 ods. 2 a nepochybne sa teda v konaní o zostavenie ROEP v katastrálnom území dotklo toto konanie aj parciel č. 401/1 až 401/4, pretože v evidencii katastra neboli evidované úplné vlastnícke podiely, resp. vlastníci podielov týchto parciel. Zrozumiteľne je v zákone uvedené tiež, komu sa má oznámenie o začatí konania doručiť do vlastných rúk (§ 5 ods. 5 zákona). Podľa tohto ustanovenia zákona sa do vlastných rúk doručuje oznámenie nájomcom a iným oprávneným osobám, vymedzeným v ustanovení § 7 katastrálneho zákona. Inými oprávnenými osobami sú v zmysle tohto ustanovenia správca majetku štátu, správca majetku vyššieho územného celku, správca majetku obce a iné osoby, oprávnené z práv k cudzím veciam - záložný veriteľ, oprávnený z vecného bremena alebo z predkupného práva. Zmyslom doručovania výpisu z návrhu registra je, aby sa každý z účastníkov konania mohol presvedčiť, že zostavovaný register bude obsahovať správne údaje o jeho vlastníctve a ak tomu tak podľa jeho zistení nie je, môže v zákonom určenej lehote podať proti výpisu námietky, o ktorých po predchádzajúcom stanovisku komisie ROEP rozhodne správny orgán. Je preto nepochopiteľné, prečo žalobcovia v odvolaní poukazujú na to, že „... správny orgán doručoval iba taký výpis z návrhu registra, kde bol uvedený iba spoluvlastnícky podiel jednotlivých žalobcov a ostatné spoluvlastnícke podiely neboli doplnené a ani neboli navrhnuté spoluvlastníkmi“.

Žalovaný zdôraznil, že predmetom preskúmavacieho konania je rozhodnutie o námietke účastníka proti výpisu z návrhu ROEP, ktoré bolo vydané ako tzv. čiastkové rozhodnutie a po jeho právoplatnosti bude zapracované do (stále len) návrhu registra, ktorý bude predložený na schválenie správneho orgánu, teda predmetom preskúmavaneho správneho rozhodnutia nie je rozhodnutie o schválení ROEP ako celku. Súd v tomto konaní preto nemôže skúmať, či boli splnené podmienky pre notárom vydané osvedčenie o vydržaní vlastníctva a ani to, či niektorý z účastníkov tohto konania podal včas, či až po uplynutí zákonnej lehoty, návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 zákona.

Zloženie komisie ROEP v obci rovnako nebolo predmetom preskúmania súdom, avšak pre úplnosť žalovaný poukázal na to, že zloženie komisie určuje zákon v § 4 ods. 3. K poukazovaniu na listinu, podľa ktorej starosta obce Rybany písomne dňa 17.06.2009 „menoval“ za člena komisie inú osobu, než v komisii pôsobila predtým - z radov vlastníkov ako ich zástupcu - žalovaný uviedol, že na návrh obce z vlastníkov pozemkov a nájomcov, po ich súhlase, ďalších členov komisie určí správny orgán. Menovanie člena komisie nie je podmienkou jeho pôsobenia v komisii.

Žalobcovia označili za zarážajúce odôvodnenie súdu, ktorým vyriešil námietky žalobcov týkajúce sa zapísania GP č. 401370309-20/2008 o rozdelení parciel 401/1 a 401/2 na parc. č. 401/1 až 401/4... v postupe súdu videli hrubý rozpor s hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spoluvlastníctve, pretože „... tento postup prislúcha len výlučnému vlastníkovi“... Z ktorého ustanovenia Občianskeho zákonníka si takýto právny názor osvojila právna zástupkyňa žalobcov, v odvolaní neuviedla.

Žalobcovia ďalej uviedli, že žalobkyňa 3/ tvrdila a aj preukázala, že nadobudla podiel z parc. č. 399 a 402 a že spoluvlastnícky podiel 1/5 z pôvodnej parcely č. 401, patriaci k týmto parcelám, nadobudla zo zákona ku dňu smrti matky a keďže bola jediným zákonným dedičom po svojej matke, predmet dedičstva ani dedič nemohol byť sporný. Žalovaná súdu oznámila, že dedičské konanie po jej matke a starom otcovi nie je skončené a súd bol povinný na túto skutočnosť prihliadnuť. K uvedenému žalovaný vyslovil názor, že táto argumentácia bola zjavne protirečivá, keď na jednom mieste sa uvádza, že spoluvlastnícky podiel po matke nadobudla a vzápätí uvedie, že konanie o dedičstve ešte nie je skončené. Pre účely evidencie v katastri je potrebné preukázať prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dedením predložením verejnej listiny. V danom prípade žalobkyňa tvrdené nadobudnutie vlastníckeho

práva k podielu 1/5 parc. č. 401 nepreukázala doteraz.

Žalovaný vyjadril názor, že žalobcovia prostredníctvom podania odvolania sa nesnažia poukázať na vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu, ale poukazovaním na procesné pochybenia súdu, ako ich oni prezentujú, sa snažia o to, aby konečné rozhodnutie vo veci bolo vydané čo najneskôr. V tejto súvislosti poukázal na text poznámky zapísanej v LV č. XXXX a č. XXX pre k. ú. V, z ktorého možno zistiť, že podiel 1/5 patriaci žalobcom 1/ a 2/ z parc. č. 401/1 a č. 401/4 je predmetom konania pred súdom. Podľa našich zistení

vo veci už prvostupňový súd rozhodol, po podaní odvolania žalobcami je vec na Krajskom súde v Trenčíne (spis. zn. 19Co/847/2013). Nie je zrejme náhoda, že podiely žalobkyne 3/ v nehnuteľnostiach, ktoré vlastní a ktoré sú zapísané v LV č. XXXX, XXXX, XXXX a XXX, sú predmetom kúpnej zmluvy, ktorú uzavrela so žalobcami 1/ a 2/. Rozhodnutie o vklade vlastníctva v konaní vedenom prvostupňovým správnym orgánom pod č. V 481/2009 nebolo doteraz vydané - konanie je prerušené.

Žalovaný preto považoval rozsudok krajského súdu za správny, riadne a zrozumiteľne odôvodnený. Dôvody, pre ktoré žalobcovia podali odvolanie, označil za právne bezvýznamné a účelové.

B/ Účastníci konania 1/ a 2/ súhlasili s rozsudkom krajského súdu.

IV.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. C 29/10 zo dňa 12.08.2010 rozhodol o námietke F.. F.F. proti návrhu ROEP v k. ú. V zo dňa 03.06.2009 tak, že zmenil údaje v návrhu ROEP v časti parc. č. 401/1 až č. 401/4, nakoľko vlastníctvo bolo uvedené v návrhu ROEP nesprávne, hoci sa nestotožnil s tvrdením namietajúceho, kto má byť uvedený ako vlastník.

Žalovaný na odvolanie žalobcov rozhodol o námietkach F.. F.F. proti návrhu registra obnovenjej evidencie pozemkov (ROEP) v kat. úz. V tak, že čiastočne zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v časti týkajúcej sa spoluvlastníckeho podielu 1/20-iny S. L., rod. M., k parc. č. KN C 401/1, č. KN C 401/3 a č. KN C 401/4. Spoluvlastníkmi tohto podielu sú: S. M. v podiele 4/220-iny, Z. S. v podiele 4/220-iny, F. S., žen. s S. H., v podiele 3/220-iny.

Prvostupňové rozhodnutie v časti týkajúcej sa parc. KN C č. 401/2 k. ú. V tak zostalo nezmenené. Žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia s poukazom na § 1 ods. 2 a § 7 ods. 1, 2 zákona uviedol, že predmetom konania o ROEP je doplnenie chýbajúceho spoluvlastníckeho podielu, ktorý doposiaľ nebol evidovaný v katastri nehnuteľností. Predmetom ROEP v k. ú. V boli okrem iných aj parc. KN C č. 401/1, č. 401/2, č. 401/3 a č. 401/4, na ktoré sú založené LV, ale vlastníctvo na nich nebolo vedené v celosti. Pri doplnení spoluvlastníckych podielov k uvedeným parcelám vychádzal zo zápisov v pozemkovej knihe a zo zápisov verejných listín evidovaných v katastri nehnuteľností. Pôvodná pkn. parc. č. 401 bola evidovaná v pkn. vložke č. 640 ako spoločná cesta a dvor k parcelám, ktoré boli evidované v pkn. vložkách č. 174, 175, 176, 177, 265, pričom každej z vložiek pripadol rovnaký podiel 1/5-ina. Pôvodná pkn. parc. č. 401 bola na základe geometrických plánov rozdelená na parc. č. 401/1, č. 401/2, č. 401/3 a č. 401/4. V katastri nehnuteľností bol už evidovaný spoluvlastnícky podiel pripadajúci k vložkám č. 177 a č. 265 (ku každej po 1/5-ine) tak, že u parc. č. 401/1 je tento spoluvlastnícky podiel zapísaný na LV č. XXXX, u parc. č. 401/2 na LV č. XXXX, u parc. č. 401/3 na LV č. XXXX a u parc. č. 401/4 na LV č. XXX. Spoluvlastnícke podiely boli doplnené do zostávajúcich pkn. vložiek č. 174, č. 175, č. 176.

Parc. č. 401/2 bola v katastri evidovaná na LV č. XXXX, doteraz evidovaný spoluvlastnícky podiel predstavoval 2/5, doplnený bol spoluvlastnícky podiel 3/5. Pôvodný zápis v pkn. vložke č. 174 bol vedený v prospech Z. S., ktorému patril podiel 1/5, pretože v Notárskej zápisnici č. N 101/2008, NZ 31057/2008 o osvedčení vydržania vlastníctva nebol uvedený jeho podiel zo spoločného dvora.

Pôvodný zápis v pkn. vložke č. 175 bol vedený v prospech S. M., rod. S., ktorej patril podiel 1/5,

pretože tento podiel nebol predmetom zmluvného prevodu nehnuteľností zapísaných v pkn. vložke č. 175.

Pôvodný zápis v pkn. vložke č. 176 bol vedený v prospech F. S., ktorému patril podiel 1/5. Časť tohto podielu, t. j. 1/20 bola predmetom dedenia po neb. M. S. (syn F. S.) a tento podiel nadobudli rovným dielom po 1/60 D. E., Y. S. a O. S.. Zostatok spoluvlastníckeho podielu 3/20 boli naďalej vedené na F. S..

Parc. č. 401/1, 401/3 a č. 401/4 boli evidované na LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXX v podieloch 2/5 a 11/20, a preto bolo potrebné doplniť podiel 1/20 tak, aby zápis na LV bol na podiel 1/1.

S prihladením na uznesenie o dedičstve po neb. M. S., sp. zn. 10D 848/2008 a osvedčenie o vydržaní podľa Notárskej zápisnice č. N 101/2008, NZ 31057/2008, žalovaný zmenil (opravil) prvostupňové rozhodnutie tak, že spoluvlastnícky podiel 1/20 v parc. č. 401/1, 401/3 a č. 401/4 rozdelil rovnakým dielom medzi pkn. vložky č. 174, č. 175 a č. 176.

Žalovaný v napadnutí rozhodnutí uviedol, že predmetom konania podľa § 1 ods. 2 zákona sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované (nie sú zapísané na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností) alebo sú evidované neúplne podľa osobitých predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností. Z dôvodu, že na parc. č. 401/1-401/4 boli založené LV, ale nie na 100%, tieto parcely boli predmetom konania.

Žalovaný poukázal na to, že v konaní ROEP nemožno skúmať podklady, ktoré boli použité pri spísaní notárskej zápisnice - osvedčenia o vydržaní podľa § 63 zák. č. 323/92 Zb. tak, ako to navrhovali odvolávajúci. Z vyhlásení priložených k osvedčeniu o vlastníctve nie je možné zistiť, ktorí právni nástupcovia po pôvodných vlastníkoch ho podpísali a po ktorých pôvodných vlastníkoch a ani nemožno zistiť počet či okruh do úvahy prichádzajúcich dedičov.

V.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250ja ods 1 O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania žalobcami nebolo dôvodné a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.04.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Odvolací súd na úvod poukazuje na zákon č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým boli s účinnosťou od 01.10.2013 zrušené správy katastra a zároveň ním bola vymedzená pôsobnosť okresných úradov, o. i aj na úseku katastra nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené pôsobnosť zrušenej Správy katastra Bánovce nad Bebravou, ktorá v tomto konaní bola správnym orgánom prvého stupňa, vykonáva Okresný úrad Bánovce nad Bebravou. V zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. okresný úrad v sídle kraja vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode. Vzhľadom na uvedené pôsobnosť zrušeného Katastrálneho úradu v Trenčíne, ktorý bol v tomto konaní odvolacím správnym orgánom a vydal žalobou napadnuté rozhodnutie, vykonáva Okresný úrad Trenčín. Preto pod označením „žalovaný“ v texte tohto rozsudku treba rozumieť pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu, v závislosti od kontextu odôvodnenia.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k

nim (ďalej len „konanie“) sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „register“). Predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (ďalej len „pozemok“), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

Podľa § 5 ods. 1 zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

Konanie sa začína na podnet správneho orgánu. Konanie sa začína dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí na vhodnom mieste v obci; toto oznámenie bude vyvesené až do schválenia registra. V oznámení podľa odseku 4 správny orgán vyzve nájomcov pozemkov, alebo iné oprávnené osoby, aby v lehote určenej v oznámení poskytli údaje o pozemkoch v ich užívaní a o právnych vzťahoch k nim, ktoré sú im známe z doterajšieho vyporiadania právnych vzťahov k týmto pozemkom, alebo podľa osobitných predpisov. Nájomcom a iným oprávneným osobám sa oznámenie doručí do vlastných rúk. (§ 5 ods. 3, 4, 5 zákona).

Podľa § 6 zákona č. 180/1995 Z. z. podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci (ods. 1). Správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje (ods. 2).

Podľa § 7 ods. 1 veta prvá a druhá zákona správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podľa námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu, alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve, alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky.

Podľa § 7 ods. 2 zákona námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa a) doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníkov konania, ktorým sa výpis doručuje, b) uverejnenia návrhu registra, ak ide o neznámych vlastníkov, alebo účastníkov konania, ktorým výpis z návrhu registra nebolo možné doručiť, alebo ich pobyt, alebo sídlo nie sú známe.

Podľa § 7 ods. 3 zákona námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správnomu orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu o námietke účastníka 1/ proti výpisu z návrhu ROEP, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd sa riadne zaoberal žalobnými námietkami, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil svoje záveru a pokiaľ dospel k záveru, že správne rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú, bolo potrebné

rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby podľa § 250j ods. 1 O.s.p., považovať za správne. V postupe krajského súdu nezistil odvolací súd žiadne pochybenie. Nakoľko sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. na túto odkazuje a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že príslušný správny orgán začal v obci Rybany konanie o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim; za tým účelom zabezpečil zostavenie návrhu registra v obci Rybany, z ktorého výpis doručil do vlastných rúk každému účastníkovi, vrátane žalobcov. Správny orgán v súlade s § 7 ods. 1 zákona žalobcom doručil do vlastných rúk výpis z návrhu registra. Odvolací súd zhodne so záverom krajského súdu konštatoval, že žalovaný konal v súlade so zákonom a neporušil žiadne práva žalobcov, ktorým doručil do vlastných rúk výpis z návrhu registra a nie úplný návrh registra. Keď žalobcovia žiadali zrušiť napadnuté rozhodnutie o. i. aj z dôvodu, že im nebolo doručené oznámenie o začatí konania podľa § 5 ods. 5 zákona, odvolací súd poukazuje na znenie uvedeného ustanovenia a zdôrazňuje, že konanie sa začína dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí v obci, teda povinnosť doručiť oznámenie o začatí konania o ROEP správneho orgánu zo zákona nevyplyva. Navyše - ako správne poznamenal žalovaný, táto časť konania predchádzala zostaveniu registra, a preto v prejednávnej veci, v ktorej sa konalo o námietkach účastníka 1/ proti návrhu registra, nebolo možné prihliadnuť na uvedený žalobný dôvod.

Odvolací súd taktiež zdôrazňuje, že predmetom preskúmavacieho konania je rozhodnutie o námietke účastníka proti výpisu z návrhu ROEP, ktoré je len čiastkovým rozhodnutím. Predmetom preskúmavaného rozhodnutia nie je rozhodnutie o schválení ROEP ako celku a teda súd nemôže skúmať, či boli splnené podmienky osvedčenie o vydržaní vlastníctva, ani včasnosť návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 12 zákona. V súvislosti s uvedeným odvolací súd zhodne s krajským súdom dodáva, že nepovažoval za dôvodné ani tvrdenie, že predmetom ROEP mala byť aj parc. č. 402. Napadnutým rozhodnutím nebolo rozhodované o uvedenej parcele, pretože námietky účastníka 1/ proti návrhu ROEP sa tohto pozemku netýkali.

K námietke žalobcov smerujúcej k postupu krajského súdu, ktorý neodročil pojednávanie vo veci na základe žiadosti ich právnej zástupkyne ako aj k spochybňovaným účinkom doručenia predvolania na pojednávanie, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 119 O.s.p., ktoré zakotvuje možnosť (nie povinnosť) konajúceho súdu pojednávanie odročiť. V zmysle označeného zákonného ustanovenia súd môže pojednávanie odročiť, pokiaľ dôvody v žiadosti považuje za dôležité a pokiaľ dospel k záveru, že účasť všetkých účastníkov na pojednávaní je nevyhnutná. Treba poukázať na ustanovenie § 250i ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je v preskúmavacom konaní rozhodujúci skutkový stav daný v čase vydania napadnutého správneho rozhodnutia. Navyše treba poukázať aj na § 250h ods. 1 O.s.p., podľa ktorého nemožno žalobné dôvody rozširovať po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty na jej podanie. Je teda zrejmé, že pokiaľ mal súd k dispozícii kompletný administratívny spis žalovaného, z ktorého bol zrejmý stav daný v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd nemal dôvod nevyhnutne vyžadovať účasť všetkých subjektov na pojednávaní a pokiaľ žiadosť o odročenie odôvodnenú kolíziou s iným konaním vyhodnotil ako nedôvodnú, v tomto jeho postupe nebolo možné vidieť žiadne pochybenie. Pokiaľ žalobcovia tvrdia nepreukázanie účinkov doručenia predvolania na pojednávanie, je zrejmé, že svojou argumentáciou si zároveň oponujú, keďže súdu bola pred pojednávaním doručená žiadosť o odročenie tohto pojednávania. Predvolanie na pojednávanie nepochybne prevzala JUDr. Ing. Viera Kolačanská, ktorá sa oboznámila so súdnym spisom už dňa 14.05.2012 na základe poverenia pôvodnej advokátky JUDr. Harvánkovej. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval tieto odvolacie námietky žalobcov za opodstatnené.

Žalobcovia neuviedli v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného vyvrátili, ich odvolacie námietky, ktoré boli totožné s námietkami žalobnými a s ktorými sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa v napadnutom odvolaní (na jeho argumentáciu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje) neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok

krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom vzhľadom na ich neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov neumožňuje a ostatní účastníci konania si náhradu trov neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.